

ZBOJNÍK PAVLETA A JEHO MLADÁ ŽENA

Ešte ani z koňa dobre nezosadol,
už búcha neznámy vonku za ohradou;

a kým raz uderí, dvakrát hlasom zvolá:
"Otváraj, Aglika, Azda nie si chorá!"

-Kto si? - „Od Pavletu až hen z Carigradu
pekný pozdrav nesiem pre nevestu mladú.“

Luhár a lucifer v mužovi sú doma,
hlas jasný sa chveje, nepozná ho ona.

-Prekliati hriešnici vychádzajú z hrobov
a ľudia nečestní chodia nočnou dobou;

len choď, kade ľahšie, a tu nepostávaj,
bo švagrov zavolám, poriadok hneď spravia!

Blysol orlí pohľad spoza ťažkej brány,
dojate prevravel jazdec nevítaný:

„Ak pobožkám dvierka, vyšľahne z nich plameň,
žena, otvorže mi, nebuď ako kameň!“

A srdce udiera jako srdce zvona...
Hlas jasný sa chveje, nepozná ho ona.

Aglika pošepky, jako v triaške, bledá
spoza dvier kovaných rýchlo odpovedá:

-Nešťastník, aj klamstvo pozná svoje miery,
akže si Pavleta, jako ti mám veriť?

„Pat' rokov som blúdil... V nebezpečiach cesty
oči dve ma viedli jako jasné hviezdy.“

-To každý lichotník bez rozpakov povie...
Nech je tak, či onak, sú len Pavletove!